ธรรมทาน

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ถาม–ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : ข้อ ๒๗๕๐. เรื่อง “อยากได้หนังสือประวัติหลวงปู่ตื้อ หลวงปู่ชอบ”

สามารถสั่งซื้อหรือทำอย่างไรได้บ้างขอรับ

ตอบ : ถ้าได้อยากได้หนังสือ อยากได้หนังสือก็ขอมาที่สำนักงาน เข้าไปในเว็บไซต์ แล้วไปดูโทรศัพท์ แล้วโทรศัพท์เสร็จแล้วนะ ก็แจ้งมาที่สำนักงานว่าอยากขอหนังสือ ถ้าขอหนังสือแล้วมันต้องมีผู้รับหนังสือไง ต้องแจ้งที่อยู่กับเขา แล้วเขาจะส่งไปให้

มีคนขอมา มีคนขอมาบ้าง ขอหนังสือประวัติครูบาอาจารย์ ส่งให้ หลายๆ ที่ส่งแล้วมันเป็นธรรม ถ้าความเป็นธรรมนะ มันชอบธรรม ถ้าชอบธรรมนะ มันชอบธรรมทั้งผู้ให้และผู้รับ

ผู้รับเขาอยากได้หนังสือของเขา ถ้าเขาอยากได้หนังสือของเขา แล้วเขาแสวงหาของเขาบางอย่างมันหาไม่ได้ แล้วที่อยู่ต่างจังหวัดไง เราส่งไปทางเชียงราย ส่งไปทางใต้ ส่วนใหญ่แล้วเจ้าหน้าที่ พวกทหาร พวก ตชด. อย่างนี้ เขาอยู่ตามชายแดน เขาขอมาก็ส่งให้ ถ้าส่งให้ด้วยความเป็นธรรมนะ เพื่อเป็นประโยชน์ทั้งผู้ให้และผู้รับ

กรณีนี้ถ้าขอหนังสือมาด้วยความเป็นธรรมนะ อยากได้ประวัติหลวงปู่ตื้อ หลวงปู่ชอบ ก็ให้สอบถามมาที่สำนักงาน เขาจะมีเบอร์โทรศัพท์ แล้วบอกสถานที่อยู่เขา แล้วเขาส่งไปให้ จบ

ให้ธรรมเป็นทานๆ ไง เพราะความให้ธรรมเป็นทานนะ นี่กรณีของผู้ขอนี้ นี่เป็นกรณีหนึ่งนะ แต่กรณีพูดต่อไปไม่เกี่ยวกัน เดี๋ยวพูดแล้วไม่กล้ารับหนังสือเลย

หนังสือนะ เวลาครูบาอาจารย์ท่านเป็นธรรมนะ ท่านทำขึ้นมา ถ้าหัวใจที่เป็นธรรม หัวใจที่สูงส่ง หลวงตาพระมหาบัวท่านสอนไง เคารพพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ อย่างหลวงปู่มั่นเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดหัวใจ ครูบาอาจารย์ของเราที่เป็นธรรมๆ นะ ถ้าเป็นธรรม ถ้าเข้าถึงสัจธรรมแล้วจะเคารพพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ด้วยสุดหัวใจ

©2026 sa-ngob.com

เวลารวมแล้ว พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์รวมเป็นหนึ่ง รวมเป็นหนึ่งคือพุทธะกลางหัวใจดวงนั้น มันเคารพบูชาอย่างนั้นมาก ถ้าเคารพบูชาอย่างนั้น เห็นไหม

ถ้าให้ธรรมเป็นทานๆ ให้ธรรมเป็นทานชนะซึ่งการให้ทั้งปวง ให้ธรรมเป็นทานคือให้การศึกษา ให้สติให้ปัญญาแก่สาธุชน ให้แก่มนุษย์ไง ถ้ามนุษย์ได้สติได้ปัญญาขึ้นมา จะเป็นประโยชน์กับเขามาก

นี่ก็เหมือนกัน ครูบาอาจารย์ของเราท่านทำๆ ท่านทำ ท่านบอกว่า วัดวาอย่าให้มีการซื้อขาย แล้วถ้าเป็นพระสงฆ์ๆ ไอ้การซื้อขายเป็นธุรกิจ มันไม่สมควรจะมีเกิดขึ้น ถ้าพระเป็นผู้ให้ไม่ได้ แล้วใครจะเป็นผู้ให้

นี่ก็เหมือนกัน เราทำเพื่อความเป็นธรรมๆ ไง ถ้าผู้ขอขอด้วยความเป็นธรรมนะ แหม! สาธุนะ ถ้าสิ่งนี้ ถ้าไม่ทำนะ มันก็

ว่าธรรมะมีอยู่โดยดั้งเดิม ธรรมะมีอยู่โดยดั้งเดิม แล้วมันอยู่ที่ไหนล่ะ

ประวัติหลวงปู่ตื้อ ประวัติหลวงปู่ชอบ ประวัติหลวงปู่เสาร์ ประวัติหลวงปู่มั่น เรามีประวัติครูบาอาจารย์เยอะแยะไปหมดเลย แล้วประวัติครูบาอาจารย์อย่างนี้ เพราะหลวงตาพระมหาบัวท่านบอกเลย หลวงปู่มั่นเป็นโรงงานใหญ่ที่ผลิตพระอรหันต์ๆ

แล้วในสังคมชาวพุทธเรา กึ่งพุทธกาลมีพระอรหันต์ๆ แล้วพระอรหันต์ก็นิพพานไปหมดแล้ว เพราะเราเกิดไม่ทัน เราเกิดทันหลวงตาพระมหาบัว เราเกิดทันครูบาอาจารย์ที่ดำรงชีพอยู่ เราก็เป็นบุญเป็นกุศล เพราะได้เห็นสมณะเนาะ

ดูเทปเก่าๆ ดูเทปเก่าๆ เวลาท่านแสดงธรรม หลวงตาน่ะ อย่างไรๆ มันก็ชื่นใจเนาะ มันไม่มีมารยา ไม่มีสาไถย แหม! มันเป็นธรรมน่ะ เป็นธรรมแสดงออกอย่างไรก็เป็นธรรม

เพราะหลวงตาท่านพูดถึงหลวงปู่มั่นไง ว่าหลวงปู่มั่นเป็นพระอะไร หลวงปู่มั่นเป็นพระอรหันต์ คำว่า “พระอรหันต์” นะ ท่านจะพูดทีเล่นทีจริง เราไม่เล่น เราจริงหมดเลย เพราะอะไร

เพราะพระอรหันต์พูดไง ถึงจะเป็นทีเล่น ถึงจะเป็นทีจริง มันก็มีธรรมออกมา เพราะคำพูดออกมาจากวิมุตติสุข ออกมาจากธรรมธาตุ ออกมาจากใจดวงนั้นน่ะ ใจดวงที่เป็นธรรม มันเป็นธรรมวันยังค่ำ ถ้ามันเป็นธรรม

ถ้ามันเป็นมารยานะ โอ๋ย! ดูไม่ได้เลยนะ ดูไม่ได้เพราะอะไร ดูไม่ได้เพราะมันมีเบื้องหน้าเบื้องหลัง การพูด การแสดงออกมันมีเบื้องหน้าเบื้องหลัง

©2026 sa-ngob.com

คณะตลกนะ พวกเชิญยิ้มๆ เวลาดูแล้วมันยังเป็นตลกนะ เพราะอะไร เพราะเขาเล่นตลกโดยวิชาชีพของเขา ดูแล้วยัง เออ! ดูแล้วยังเป็นธรรมชาติมากกว่า เป็นธรรมชาติมากกว่ามีเบื้องหน้าเบื้องหลังไง

นี่พูดถึง ถ้าสามารถสั่งซื้อหรือทำอย่างไรครับ

นี่ขอมา ขอด้วยความเป็นธรรมนะ ที่เราพูดนี้เพราะอะไร เพราะมีคนขอมามาก แล้วเราให้ไปบ้าง พอให้ไปบ้างปั๊บ มันมีเลศนัยเยอะแยะไปหมด แล้วเวลามาที่วัด ที่วัดมีแจกให้คนละหนึ่งชุด เว้นไว้แต่คนที่เขาต้องการไปแจกเพื่อนเขา

ถ้าไปแจกเป็นธรรมนะ ได้หมดน่ะ แต่ที่มันมาๆ มันมีเลศนัยไง เพราะอะไร เพราะหัวใจของคนมันแตกต่างกันนะ

คนเราเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกัน หัวใจของคนมันสูงมันต่ำแตกต่างกัน เวลาคนที่ในหัวใจของเขา เขาบอกว่า ทำไมมันเอาไปแลกเปลี่ยนไม่ได้ มันแลกเปลี่ยนมันจะเป็นประโยชน์กว้างขวางขึ้นไป

นี่คิดประสาเขานะ เมื่อก่อนเราเคยคิดอย่างนั้นน่ะ มูลนิธิหลวงปู่มั่นนี่แหละ คุณมาลีไปรายงานท่านที่วัดป่าบ้านตาด เราอยู่ที่นั่นด้วย เรานั่งฟังอยู่ เรายังเข้าข้างโยมเขาเลย

เขาบอกว่าเขาเอาเงินไปซื้อเทปแคสเซ็ต สมัยนั้นม้วนละสัก ๗–๘ บาท แล้วเขาก็ขายในราคา ๗–๘ บาท

โอ้โฮ! หลวงตาท่านดุใหญ่เลยนะ

เราก็นั่งฟังอยู่ เฮ้ย! เขาก็ทำถูกแล้ว ทำไมไปดุเขาอีก

เขาบอกเขาซื้อมาม้วนละ ๗ หรือ ๘ บาทสมัยนั้น แล้วเขาก็อัดเทป เขาบอกเขาเสียค่าไฟ เขาเสียพวกค่าพนักงานเพื่อจะถ่ายเทป แล้วก็ขายในราคาทุนไง

อู้ฮู! ท่านเอ็ดใหญ่เลยนะ ท่านบอกว่าแจกๆๆ แจกหมดเลย ไม่มีการซื้อการขาย

ถ้าแจกหมดก็หมดรุ่นเดียวไง เรามีเงินแค่ ๗ บาท เราซื้อมา ๗ บาท เราก็แจกแล้วก็จบแล้ว แต่เขาคิดทางโลก ซื้อมา ๗ บาท เรายังมีต้นทุนอย่างอื่นที่เราเสียสละ แล้วเราขายใน ๗ บาท ๗ บาทนั้นก็ไปซื้อใหม่ แล้วก็มาหมุนเวียนอีก มันได้ทำต่อเนื่อง นี่เขาคิดแบบโลกๆ ไง

©2026 sa-ngob.com

เราก็เห็นกับเขาสมัยนั้นนะ แต่พอเราเติบโตขึ้นมา เออ! หลวงตาถูกว่ะ ทำบุญทิ้งเหวๆ มันเป็นบุญกุศลมากมายมหาศาล มันเป็นบุญเลย ให้ธรรมเป็นทานๆ เราให้แล้วจบมันสะอาดบริสุทธิ์ มันเป็นบุญเป็นกุศลไง

แต่ซื้อมา ๗ บาท แล้วก็ขายต่อ ๗ บาท แล้วก็ ๗ บาทต่อเนื่องไป มันก็เลยเป็น ๗ บาท ๗ บาท มันเลยเป็นธุรกิจเลย มันเป็นบุญตรงไหน มันเป็นบุญ ๕ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นมันเป็นธุรกิจ

แล้วมันเป็นห่วง มันเป็นพะวงนะ เราจะต้องมีงานมีการ เราต้องศึกษา เราต้องค้นคว้า เราจะต้องแจกไวนะ มันเป็นภาระไปหมดเลย

เออ! เรามาคิดก็ถูกเนาะ ถ้าให้ตั้งแต่ทีแรก ๗ บาท แจกแล้วจบเลย บุญร้อยเปอร์เซ็นต์ ไอ้คนได้ก็ได้ไปแล้ว เขาก็เป็นประโยชน์กับเขา ไอ้เราทำเราก็ทำได้แล้ว

เหมือนจุดเทียน จุดเทียน เราต่อเทียนต่อเล่มอื่นต่อไป มันก็จุดไฟขึ้นมาดวงดวงหนึ่ง ถ้าจุดเทียนจบก็คือจบไง บุญกุศลเป็นแบบนั้น ถ้าเราจุดเทียน จุดเทียนเล่มใดเล่มหนึ่งติดขึ้นมาแจกไป ๗ บาท เขาได้ประโยชน์แล้วก็จบไง แล้วมันก็เป็นบุญกุศลโดยข้อเท็จจริง เออ! ท่านพูดถูก

แต่มันต้องมีหัวใจของคนไง หัวใจของคนมันสูงมันต่ำแค่ไหน แล้วโลกนี้มันมีมากมายมหาศาล

ฉะนั้น ไอ้หนังสือนี่ เราทำ เราทำแบบครูบาอาจารย์ไง แจก ให้ธรรมเป็นทานๆ คำว่า “ให้ธรรมเป็นทาน” แล้วเป็นการตอกย้ำจากหลวงตา คำพูดท่านมันกังวานในใจตลอดน่ะ

“พระให้ไม่ได้ ใครจะให้ พระให้ไม่ได้แล้วใครจะให้”

“พระทรงธรรมทรงวินัยไม่ได้ ใครจะทรง”

“พระ ถ้าไม่มีอัตตสมบัติในหัวใจ แล้วเป็นพระได้อย่างไร”

“ถ้าพระทำไม่ได้ แล้วจะให้บริษัท ๔ เขาทำอย่างไร”

มันฝังใจมาตลอด

ทีนี้เวลาเราให้ เราให้เป็นธรรม ที่พูดนี้จะบอกว่า ให้ๆๆ

แล้วมันมีหลายๆ เจ้าขอมาแล้วขอแล้วขอเล่าๆ แล้วเขาบอกว่าเขาจะช่วยเผยแผ่

©2026 sa-ngob.com

เราไม่ให้ยุ่ง แล้วมันมีหลายเจ้าแล้ว ถ้าพูดแบบทางโลกนะ มันเหมือนกับ ๑๘ มงกุฎน่ะ มันเหมือนกับมีเลศมีนัยร้อยแปดพันเก้า แล้วเป็นอย่างนี้หมด

แม้แต่นะ เราดูนะ พวกมูลนิธิที่เขาทำคุณงามความดีกัน เขาต้องมีฝ่ายตรวจสอบนะ ตอนนี้ยิ่งโควิด มีคนขอมามากมายมหาศาล ขอความช่วยเหลือๆ เขาจะมีฝ่ายตรวจสอบว่าจริงหรือเปล่า ถ้าตรวจสอบแล้วจริง จริงแล้วดูว่ามันควรให้ ไม่ควรให้ เพราะถ้าอย่างนั้นเราก็เป็นเหยื่อน่ะสิ

เฮ้ย! นี่ไง ถ้าพระมันให้ไม่ได้ แล้วใครจะให้ แล้วคนให้ไม่มีปัญญาอย่างนั้น แล้วให้ไปทำไม แล้วคนที่ไม่มีปัญญาให้ มันจะเป็นประโยชน์กับใคร แล้วผู้ให้ไม่มีปัญญาอย่างนั้น ผู้ให้เป็นผู้ที่มืดบอด ที่ให้ใครก็หลอกลวงได้ ที่ให้ใครก็ล้วงไส้ล้วงพุงได้ ตับไตไส้พุงของตนไม่มีเลย ไม่มีจุดยืนอะไรทั้งสิ้น มูลนิธิใดตั้งขึ้นมาแล้วไม่มีจุดยืน ไม่มีสิ่งใดเป็นหลักเป็นเกณฑ์ แล้วมันตั้งขึ้นมาทำไม

แล้วถ้าให้ธรรมเป็นทานๆ ถ้าให้ธรรมเป็นทานมันก็ต้องมีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ ถ้ามีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมามันก็จะเป็นธรรมไง แล้วถ้าไม่มีหลักไม่มีเกณฑ์ มันไม่เป็นธรรมขึ้นมา มันจะเป็นมูลนิธิเพื่อธรรมไปทำไม มันต้องมีเหตุมีผลสิ มันถึงจะเป็นธรรมไง

นี่พูดถึงว่า เขาขอหนังสือนะ

เราถึงบอกว่า สิ่งที่ขอมา ถ้าเป็นธรรมนะ ผู้ให้ให้ด้วยความเป็นธรรม ผู้รับรับด้วยความเป็นธรรม เท่าไรก็เท่ากัน ให้หมดน่ะ แล้วเราให้ของเราอยู่แล้ว

ฉะนั้น อยากได้ประวัติหลวงปู่ตื้อ หลวงปู่ชอบ ให้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่เขา เขาส่งให้เพราะส่งให้เยอะแยะไปหมดแล้ว ส่งให้ตลอดเวลา แล้วเรามีเจ้าหน้าที่ของเราออกไปแจกๆ เพราะอะไร

เพราะที่ว่านี่ไง ประวัติครูบาอาจารย์ของเราพระอรหันต์ทั้งนั้น แล้วพระอรหันต์แต่ละองค์ที่มันจะเกิดขึ้นมา เราชาวพุทธขึ้นมา เราอ่านประวัติ พุทธประวัติ อ่านพระไตรปิฎก พระอรหันต์ๆ พวกเราก็อยากรู้อยากเห็นเนาะ

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดให้ฟังนะ เวลาท่านเทศน์บ่อยมากว่า เวลาท่านขึ้นไปเรียนมหาที่วัดเจดีย์หลวงไง แล้วว่าหลวงปู่มั่นจะมาทางนี้ๆ ท่านไม่เคยเห็นไง ท่านไปบิณฑบาตกลับมาก่อน แล้วท่านไปอยู่ในกุฏิของท่าน ว่าหลวงปู่มั่นจะเดินมาทางนี้ ท่านไปแอบดูเลย พอเห็นหลวงปู่มั่นเดินมา โอ้โฮ! ท่านดีใจมาก เพราะอะไร

©2026 sa-ngob.com

เพราะท่านศึกษามาเป็นมหา คำว่า “เป็นมหา” นะ ตอนนั้นยังสอบไม่ได้มหา การศึกษาเขาจะเชื่อไหมว่ามีพระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์ มันเป็นอย่างไร แล้วกึ่งพุทธกาลแล้ว พระอรหันต์มีอยู่หรือเปล่า

ยิ่งศึกษามาก ยิ่งมีปัญญามาก ยิ่งสงสัยมาก

เวลาท่านเป็นมหานะ เวลาท่านจะออกประพฤติปฏิบัติไง แล้วถ้ามันไม่มีแล้วไม่สูญเปล่าหรือ

เห็นไหม ยังสงสัย

แต่ตอนนั้นท่านบอกว่าท่านไปแอบดูอยู่ แล้วหลวงปู่มั่นท่านไปบิณฑบาต แล้วท่านเดินกลับมา โอ้โฮ! พอมันเห็นขึ้นมานะ ท่านคิดในใจของท่าน ท่านมาเปิดเล่าให้ฟังไง

เกิดมาชาตินี้ไม่เสียชาติเกิด เราได้เห็นพระอรหันต์แล้ว มันภูมิใจ มันภูมิใจ มันดีใจ ได้เห็นสมณะๆ ไง ท่านได้เห็นสมณะ ท่านได้เห็นพระอรหันต์ตัวเป็นๆ จากสายตาของเรา แล้วอยู่ในวัดเดียวกับเราเองด้วย อู้ฮู! มันคึกคัก แหม! จิตใจมันดีใจมากไง

นี่เหมือนกัน แล้วประวัติครูบาอาจารย์ของเรา เพราะอะไร เพราะหลวงปู่ตื้อ หลวงปู่ชอบท่านอยู่กับหลวงปู่มั่นมา ธมฺมสากจฺฉา เอตมฺมงฺคลมุตฺตมํ ได้สนทนาธรรมกันมา ได้คุ้มครองดูแลกันมา ได้ฟูมฟัก ได้ประพฤติปฏิบัติมา จนท่านก็สั่งเสียไว้ หมู่คณะให้ฟังองค์นั้นๆ ได้สนทนาธรรมกับเราแล้ว ได้เป็นพระอรหันต์ชัดๆ เจนๆ

แล้วท่านนิพพานไปหมดแล้วไง เราถึงมาขวนขวายพิมพ์ประวัติครูบาอาจารย์ของเราแล้วแจกจ่ายไป มีกำลังเท่าใดก็ทำเท่านั้น มีกำลังเท่าใดก็ทำเท่านั้น แล้วมีคนเสนอมากจะเข้ามาช่วยเหลือ

จริงๆ แล้วเราไม่ต้องการ เราไม่ต้องการให้ใครเข้ามายุ่ง เพราะอุดมการณ์ของเรามันควรจะเป็นอุดมการณ์ที่ชัดเจน พอใครเข้ามาแล้ว “ควรจะเป็นอย่างนั้น ควรจะเป็นอย่างนี้”

เราไม่เอา อย่ามายุ่ง ถ้าควรจะเป็นอย่างไร เอ็งทำเลย ตามสบาย ใครทำก็ได้ อย่าเข้ามาชักใบให้เรือเสีย อย่ามาชักใบให้เรือเสีย อย่ามาชักจูงให้เกยตื้น เขามีอุดมการณ์ของเขา เขามีเจตนาของเขา เขาทำเพื่อประโยชน์ของเขา เราจะทำเพื่อประโยชน์ เราทำเพื่อประโยชน์ไง

ฉะนั้น แต่ก่อนนั้นเวลาใครมาถามเรื่องเลขบัญชีนี่เอ็ดเลย เราเป็นคนหาเรื่องเอง เราต้องจัดการเอง แต่เดี๋ยวนี้เลขบัญชีเต็มเลย เข้ามาเต็มเลย อันนั้นมันก็เป็นบุญกุศลของแต่ละบุคคลนะ

©2026 sa-ngob.com

นี่พูดถึงว่า สามารถสั่งซื้อหรือทำอย่างไร

คำว่า “สั่ง” และ “ซื้อ” โลกเขาเป็นแบบนั้น เขาว่าถ้าซื้อขายแล้วมันจะกว้างขวาง ถ้ากว้างขวางมันก็เป็นเรื่องของโลก เป็นเรื่องธุรกิจ แล้วเวลากำไรขาดทุนแล้วเขาก็ต้องเพื่อประโยชน์กับเขา

แต่ของเรา พวกเราด้วยหัวใจเต็มเปี่ยม ด้วยอยากให้ธรรมเป็นทาน แล้วให้เป็นทานจริงๆ ไม่ใช่หวังผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ต้องการให้รู้จักหน้ารู้จักตา ไม่ต้องอะไรเลย ไม่ต้อง

ให้ ให้ ให้ ให้อย่างเดียว

เราพูดกับพระนะ เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น พวกเราก็อยากจะทำแบบนั้น หลวงตาพระมหาบัว ตอนท่านยังเข้มข้นอยู่ วัดทุกวัดนะ กะลามะพร้าวนี่ขัดใหญ่เลย ซับๆๆ

เดี๋ยวนี้ได้ยินไหม วัดปฏิบัติเหลือไปไหน

แต่เดิมเช้าขึ้นมานะ วัดป่าบ้านตาด เสียงขัดศาลาดังลั่นไปหมดเลย เสียงขัดร้าน ร้านใครร้านมันนะ ลงเทียนแล้วขัด เพื่อกำจัดตัวขี้เกียจขี้คร้านในใจของตน เป็นเวลาที่เริ่มต้นอรุณไก่ขัน

นี่ก็เหมือนกัน เริ่มต้นจากการฝึกหัดข้อวัตร ให้ร่างกายแข็งแรง ให้จิตใจไม่ขี้เกียจขี้คร้านให้การประพฤติปฏิบัติ แหม! มันฮึดฮัดนะ วัดไหนๆ นะ ก็ขัดๆๆ

เดี๋ยวนี้เหลือสักวัดไหม

ที่เรานี้เราพูดว่า เวลามันเปลี่ยนไป ทุกอย่างมันเปลี่ยนแปลงไปหมดนะ

เวลาหลวงตาพระมหาบัวท่านนิพพานไป ๑๐ ปีเท่านั้นนะ วัดปฏิบัติที่ว่าทำกันๆ หายไปไหนหมดแล้ว แล้วก็คุยโม้นะ มืออาจารย์กับมือลูกศิษย์เป็นมือเดียวกัน ใช้แทนกัน

แทนกันน่ะทิ้งหมดแล้ว มีอะไรเหลือไว้บ้าง มีอะไรเหลือไว้บ้าง เช้าขึ้นมาขัดศาลา เช้าขึ้นมาจัดศาลา วัดในศาลาโรงธรรมก่อนออกบิณฑบาต อยู่ไหม

นี่พูดถึงไง วันเวลามันผ่านไปนะ แค่ ๕ ปี ๑๐ ปี เราดูอยู่นะ เราถามพระ เดี๋ยวนี้ขัดร้านขัดศาลาอยู่ไหน สิ่งที่ทำกันเมื่อก่อน คึกคักๆ ๑๐ ปี หมดแล้ว นี่ไง วันเวลามันกลืนกินไปหมดนะ

ฉะนั้น สิ่งที่ว่า เรายิ่งเห็นอย่างนี้นะ ประวัติครูบาอาจารย์มันยิ่งฮึดฮัดนะ

แล้วตอนนี้เขามาขายกันในออนไลน์

©2026 sa-ngob.com

หลวงตาพระมหาบัวตอนที่ท่านทำหนังสือ แล้วสุดท้ายแล้วท่านบอกเลยนะ มันอิ่มแล้วล่ะ

เพราะมันอิ่ม หมายความว่า ท่านให้ไปมาก พอให้ไปมากปั๊บ มันอิ่มเต็มไง มันก็ไปร้านหนังสือเก่าหมด

ไอ้นี่ของเราก็เข้าร้านหนังสือเก่าแล้วนะ แต่มันยังมีครูบาอาจารย์อีกหลายๆ องค์ที่อยากจะทำต่อเนื่องไป ยังจะกัดฟันไปอีกพักหนึ่ง

ถ้ามันเป็นโลก เป็นการสั่งและซื้อขายอย่างไร นั่นเป็นเรื่องโลกๆ แต่ถ้ามันจะทำนะ ทำด้วยหัวใจนะ ให้ธรรมเป็นทานๆ ให้ธรรมเป็นทานมันต้องเป็นธรรมสิ ความเป็นธรรมไม่มีเบื้องหน้าเบื้องหลัง ไม่มีออเซาะฉอเลาะ ไม่มีการพวกเขาพวกเรา ให้เป็นทานหมดเลย

นี้เพราะมันเป็นมาบ่อย แล้ววันนี้ได้พูด ก็ขอเปิดหัวใจทีหนึ่ง

แต่หนังสือประวัติหลวงปู่ตื้อ หลวงปู่ชอบ ถ้าอยากได้นะ หาเบอร์โทรศัพท์ที่สำนักงานหรือในนั่นน่ะ ที่เขียนมาเป็นคำถาม ก็เขียนถามเขา ไม่ใช่เขียนถามเขา บอกที่อยู่เขา บอกที่อยู่เขา แล้วเขาจะส่งให้ แล้วส่งให้ส่งเป็นธรรมนะ เป็นธรรม คือเป็นธรรม ผู้รับรับด้วยความเป็นธรรม มีหลายสถานที่มาก เขารับแล้วเงียบไปเลย แสดงว่าเป็นธรรม

แต่ได้ไปแล้วนะ โอ้โฮ! จะขอเล่ม ๒ เล่ม ๓ เล่ม ๔ ขออยู่นั่นแหละ ถ้าขอมันสืบเนื่องนั่นเรื่องหนึ่ง เขาขอซ้ำๆๆ แล้วมันอย่างว่า แค่นั้นมันก็จบ นี่จบ

ถาม : ข้อ ๒๗๕๑. เรื่อง “โรคภัย”

กราบนมัสการหลวงพ่อที่เคารพ ขอเรียนถามหลวงพ่อเรื่องโรคที่ชื่อว่า แอสเพอร์เกอร์ ผมไม่แน่ใจว่าหลวงพ่อจะพอทราบหรือพอจะรู้จักกับโรคนี้หรือไม่ จึงขออนุญาตอธิบายถึงโรคนี้คร่าวๆ นะครับ

ผมอ่านเจอจากบนเว็บไซต์ต่างๆ อาการของโรคนี้ก็คือประมาณว่าจะไม่สนใจหรือหมกมุ่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก จัดเป็นออทิสติกอ่อนๆ จะมีทักษะการพูดคุย การเข้าสังคมที่ต่ำ ไม่ค่อยสนใจคนอื่น เชื่องช้า พบในคนทั่วไป คนที่มีสติปัญญาดีมากๆ และคนร้าย

กราบเรียนหลวงพ่อว่า ในทางพระพุทธศาสนาอธิบายได้อย่างไร และวิธีการแก้ไขอย่างไรบ้างครับ กราบขอบพระคุณหลวงพ่ออย่างสูง

©2026 sa-ngob.com

ตอบ : อันนี้มันต้องไปถามจิตแพทย์ มันต้องไปถามหมอ แล้วอาการโรคอย่างนี้ ตอนนี้เขาเรียกว่าลองโควิดน่ะ ติดโควิดๆ อาการอย่างนี้เยอะแยะเลย บอกว่าติดไปแล้วมันจะเกิดอาการซึมเศร้า อาการเซื่องช้า อาการต่างๆ ร้อยแปด

ไอ้อย่างที่โรคนี้ สิ่งต่างๆ ตอนนี้จิตแพทย์ ในทางการแพทย์มันเจริญขึ้นมา ถ้าในทางการแพทย์ยังไม่เจริญขึ้นมา คนเรามันวินิจฉัยเรื่องจิตแพทย์อย่างไร เวลาจิตเวชต่างๆ ขึ้นมาเดี๋ยวนี้มันเจริญขึ้นมา แล้วในจิตเวชนะ โรคมันก็แตกต่างกันไปไง โรคผิดจากร่างกายมันกดทับจากเคมีในสมอง โรคจากจิต โรค โอ้โฮ! มันยังแยกย่อยไปอีกมากมายมหาศาล

เราจะบอกว่า กายกับใจ

นี่ไง โรคของร่างกายนี้ไง ร่างกายเป็นรวงรังของโรค หัวใจก็เหมือนกัน หัวใจมันก็เป็นรวงรังของโรค แล้วโรคที่มีอำนาจมากที่สุดคือโรคกิเลส กิเลสตัณหาความทะยานอยากในหัวใจของคนมันยิ่งใหญ่กว่านั้นนะ มันครอบงำหมดเลย แล้วมันครอบงำหมด เห็นไหม ดูชมรมต่างๆ ไอ้ชมรม ๕๐๐ จำพวก ไอ้บ้า ๕๐๐ จำพวกทั้งนั้นน่ะ นี่ก็เป็นโรค เป็นโรคไหม อ้าว! ไม่เป็นโรค ไปพูดแต่เรื่องเก่าๆ ทั้งนั้นน่ะ

มันมี เราดูข่าวหลายๆ ข่าวนะ เขาไปสัมภาษณ์ เขาสะสมรถโบราณ อู้ฮู! เขาไปได้รถโบราณมานะ เขาต้องทำห้องแอร์ให้อยู่เลยนะ โอ้โฮ! เขารักของเขามาก

ได้มาอย่างไร

ได้มาจากผู้สะสมเก่า ผู้สะสมเก่าเขาก็รักของเขามาก สุดท้ายแล้วเขาแก่ชราแล้ว ไม่มีใครรับผิดชอบต่อไป เขาส่งต่อ ถ้ามีคนที่รักชอบมาขอซื้อนะ โอ้โฮ! เขาอยากจะให้เลยล่ะ เพราะเขารักของเขามาก

แต่จะรักมากน้อยขนาดไหน เห็นไหม ก็ต้องพลัดพรากจากกันทั้งสิ้น

นี่ผู้สะสมของเก่าๆ แล้วเวลาเขาชราคร่ำคร่า มันมีอยู่ครอบครัวหนึ่ง เขาสะสมบ้านเชียง โอ้โฮ! ยอดเยี่ยมทั้งนั้นเลย สมบูรณ์มาก เวลาเขาเสียชีวิตไง ลูกเขากลับจากอเมริกา เขายกให้มูลนิธิหมดเลย เขาบอกกระเบื้อง กระเบื้องเก่าๆ

คนรักกับคนไม่รัก มันแตกต่างกันอย่างนั้น เห็นไหม

นี่พูดถึงว่า สิ่งที่ว่าบ้า ๕๐๐ จำพวก เวลาเขามีชีวิตอยู่ เขายังหนุ่มยังแน่นอยู่นะ เขาก็มีความสุขของเขา แล้วเวลาเขาชราคร่ำคร่าขึ้นมานะ แล้วลูกเต้าเขาไม่สนใจ ลูกเต้าเขาไม่ชอบ

©2026 sa-ngob.com

ไม่ชอบ จะบังคับให้คนรักได้อย่างไร บังคับให้คนไม่ชอบมาชอบ แล้วคนที่ไม่ชอบมันจะดูแลรักษาอย่างไร โอ๋ย! ถ้าคนชอบนะ มันนั่งเฝ้าเลยล่ะ กลัวมันหาย

แต่ทุกคนต้องพลัดพรากจากกันนะ

นี่พูดถึงว่า สิ่งที่ว่า หลวงพ่อคิดว่าโรคแบบนี้ ในพระพุทธศาสนาว่าอย่างไร

ในพระพุทธศาสนา สิ่งที่ความโลภ ความโกรธ ความหลง อันนี้มันสำคัญกว่า

ไอ้นั่นมันเป็นอาการ แล้วอาการอย่างนี้มันแก้ไขได้ด้วยยา ทางจิตแพทย์เขารักษาด้วยยา รักษาด้วยการบำบัดต่างๆ ด้วยสัตว์บำบัด ด้วยต่างๆ เขาบำบัดของเขา อันนี้มันเป็นหมอรักษาโรค

แต่ในพระพุทธศาสนา อวิชฺชาปจฺจยา สงฺขารา อวิชชาพาให้จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

เวลาซักผ้าบังสุกุล ซักผ้าบังสุกุลไง อนิจฺจา วต สงฺขารา สิ่งที่ว่าซักผ้าบังสุกุล ถ้าเกิดมาแล้ว สังขารเป็นทุกข์ ถ้าเรามีสติปัญญาขึ้นมา เตสํ วูปสโม สุโข

ถ้าเราพิจารณาร่างกาย กาย เวทนา จิต ธรรม ถ้าพิจารณาของเรา ด้วยสติด้วยปัญญาของเรา ทะลุปรุโปร่งขึ้นไป เตสํ วูปสโม สุโข สุขของมัน สุขที่ว่าเราได้ชำระล้างกิเลสตัณหาความทะยานอยาก นี้ต่างหาก

ไอ้ที่ว่าเราไปศึกษา ถ้าโยมถามเรื่องโรค ถ้าศึกษาโรค เราก็ต้องไปสมัครเป็นนักเรียนแพทย์ ถ้านักเรียนแพทย์ นักเรียนแพทย์จบแล้วมันต้องไปเฉพาะทาง แล้วเฉพาะทางใครเฉพาะทางมัน แล้วมันก็นี่ไง นี่มันแยกย่อยไป โรคแต่ละชนิดมันแยกย่อยไป ถ้ามันแยกย่อยไปมันออกไปร้อยแปดเลย

ในพระพุทธศาสนา ถ้าทุกข์กาย ทุกข์ใจ โรค สุขภายกาย สุขภาพจิต ถ้าสุขภาพร่างกายขึ้นมา เวลาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ คนที่อำนาจวาสนานะ เวลามันเป็นบาปอกุศลต่างๆ เกิดมาพิการ อาการ ๓๒ ไม่เหมือนเขา เวลาคนเกิดไง พระในสมัยพุทธกาลค่อมเตี้ย เวลาเป็นพระอรหันต์ๆ ขึ้นมา

การเกิดไง เวลาการเกิดนะ เกิดเป็นมนุษย์นี้เป็นอริยทรัพย์ การเกิดเป็นมนุษย์ การเกิดมา บุญและบาปพาเกิดมา พอเกิดขึ้นมาแล้วเรามีอำนาจวาสนามากน้อยขนาดไหนที่เราจะฝึกหัดประพฤติปฏิบัติแทงทะลุ แทงตลอดธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงที่สุดแห่งทุกข์เลย นี่พระพุทธศาสนาสอนอย่างนี้

©2026 sa-ngob.com

แต่ไอ้ที่ว่า พระพุทธศาสนาบอกว่าไอ้โรคอย่างนี้มันคือโรคอะไร

ไอ้นี่มันแบบว่า เวลาอริยสัจไง ชาติปิ ทุกฺขา ชาติการเกิดเป็นทุกข์อย่างยิ่ง เวลาอริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค สิ่งต่างๆ ชาติการเกิดเป็นทุกข์อย่างยิ่ง แล้วสิ่งที่มันจรมา อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ

แล้วคน คนคนหนึ่งตอนเด็กเป็นนิสัยอย่างหนึ่ง เวลาโตขึ้นมาเป็นอีกอย่างหนึ่ง เวลาผู้เฒ่าผู้แก่เป็นอีกอย่างหนึ่ง นี่ขนาดในชีวิตเดียวนะ

แล้วทีนี้บอกว่า โรคนี้ พระพุทธศาสนาว่าอย่างไร

เพราะพระพุทธศาสนาไม่ได้สอนแต่มนุษย์ พระพุทธศาสนาสอนถึงเทวดา อินทร์ พรหม เทวดาเขาจิตล้วนๆ กายทิพย์ เวลากายทิพย์ขึ้นมา โรคนี้ชัดเลย บุญกุศลขึ้นมาเพราะเขาไม่มีร่างกายไง ไอ้ของเรามีร่างกายนะ เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา

เขาบอกว่า เวลาโรคนี้ ไม่สนใจหรือไม่หมกมุ่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก จัดเป็นออทิสติกอ่อนๆ มีทักษะการพูดคุย การเข้าสังคมที่ต่ำ

ฉะนั้น คำถามคำถามนี้มันเป็นเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ ถ้าโรคภัยไข้เจ็บนะ เวลาเดี๋ยวนี้นะ ถ้าเจ็บไข้ได้ป่วย เวลาประพฤติปฏิบัติ ถ้าสมัยโบราณ “ไม่มีครูไม่มีอาจารย์ ปฏิบัติไม่ได้นะ ถ้าไม่มีครูบาอาจารย์ ปฏิบัติเดี๋ยวมันจะหลุด มันจะบ้า มันต้องมีครูบาอาจารย์ไง” ถ้ามันจะหลุด มันจะบ้า

แต่ถ้าเวลามีครูบาอาจารย์ขึ้นมา เราจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เราจะแก้ แก้กิเลสตัณหาความทะยานอยากในใจของเราต่างหาก มันเป็นเรื่องกายกับใจๆ ถ้าเรื่องกายกับใจ สิ่งที่ว่าเวลาถ้ามันจริงมันจังขึ้นมา เวลาปฏิบัติขึ้นมา แล้วมันเป็นจริตเป็นนิสัยร้อยแปด แม้แต่ในสมัยพุทธกาล พะอรหันต์เอตทัคคะ ๘๐ องค์ เป็นพระอรหันต์เหมือนกัน แต่ความถนัดแตกต่างกันไปร้อยแปดเลย ความรู้สึกนึกคิดของคนมันร้อยแปด แล้วถ้ามันเป็นอย่างไร มันเป็นไปอย่างนั้น

ไอ้นี่เวลาคำถามๆ เราสงสัยว่า คนถามเขามีคนข้างเคียงเป็นแบบนี้หรือเขาเป็นเอง ถึงได้ถามว่า พระพุทธศาสนาว่าอย่างไร แล้วจะมีวิธีการแก้ไขอย่างใด

ถ้ามีวิธีการแก้ไขนะ เวลาแก้ไข คนขาดสติ คนต่างๆ นะ ถ้าเราพูดคุยได้ เราก็พยายามฝึกให้เขามีสติปัญญากลับมา ถ้ามีสติปัญญากลับมา มันก็ฝึกฝนกลับมา

ฉะนั้น เวลาคนที่ในบ้านใครก็แล้วแต่ มีซึมเศร้า มีอาการต่างๆ ถ้าผิดปกติ ต้องใช้เวลาขนาดที่เวลาคนเจ็บไข้ได้ป่วยในบ้าน ในบ้านใครก็แล้วแต่ หลายๆ บ้านจะมีญาติพี่น้องคนหนึ่ง

©2026 sa-ngob.com

ป่วยๆ แล้วเป็นภาระไปหมดเลย เราต้องสละใครคนหนึ่งมาควบคุมดูแลรักษาเขา แล้วมันใช้เวลานะ ใช้เวลาจะฟื้นกลับมาได้

ฉะนั้น เวลาหลายๆ ครอบครัวที่ลูกเป็นออทิสติกอ่อนๆ แล้วเขาต้องออกจากงานมาเพื่อบำบัดลูก จนลูกกลับมาเกือบเป็นปกติ ให้เรียนกับเด็กปกติ นั่นเขาก็เสียสละของเขา มันก็กรรมของสัตว์ เขาเสียสละหน้าที่การงานของเขา เขาเสียสละต่างๆ มาเพื่อดูแลลูกหลานของเขาเลยล่ะ เพราะมันเจ็บป่วยทางจิตใจไง ถ้าจิตใจมันผิดปกติ โอ้โฮ! มันต้องใช้การดูแลที่ละเอียด

นี่พูดถึงว่า มีวิธีการแก้ไขอย่างใด

วิธีการแก้ไข มันก็ต้องแก้ไขไปด้วย ภาษาเรานะ หัวใจบำบัด มันต้องบำบัดด้วยหัวใจ บำบัดด้วยความรู้สึกนึกคิด ถ้าบำบัดคนใกล้ชิดนะ

แต่ถ้าเป็นเราล่ะ ตัวเองเป็น

วาง แล้วตั้งสติไว้ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ ใครที่ผิดปกติแล้ว เราจะให้ทำความสงบของใจ เพราะไอ้ความฟุ้งซ่านๆ นั่นแหละมันยิ่งมีโรคประจำตัวของตน แล้วมันยิ่งมีความรู้สึกนึกคิดมาก มันก็ไปไกล

แต่ถ้าเรามีสติ เราฝึกหัดสติของเราเข้ามา ทำความสงบของใจเข้ามา แล้วถ้ามันจะเกิดปัญญาๆ อะไรขึ้นมาบ้าง ก็ให้มันเกิดตามข้อเท็จจริง แล้วพยายามรักษาให้จิตกลับมาเป็นปกติ

เพราะศีล สมาธิ ปัญญา

คนที่ทำสมาธิไม่ได้เพราะความฟุ้งซ่าน เพราะความยึดมั่นถือมั่นในการศึกษา ในสติปัญญาของตน คิดมาก ปัญญามาก มันสงบได้ยาก แล้วถ้าคนที่จิตอ่อนแอ จิตที่ไม่มีหลักเกณฑ์ มันก็เหลวไหล

เห็นไหม ศีล สมาธิ

สมาธิๆ ถ้าคนมันเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา ถ้ากลับมาที่สมาธิ เพราะมันเจ็บป่วยทางจิตไง ถ้าจิตมันเจ็บไข้ได้ป่วย จิตมันผิดปกติ มันก็ต้องทำให้จิตกลับมาเป็นปกติ ถ้าจิตมาเป็นปกติ มาตรฐานของมันคือสัมมาสมาธิ ถ้าสัมมาสมาธิ กลับมาสัมมาสมาธิได้ นี่วิธีการรักษาไง

วิธีการแก้ไข มีวิธีการแก้ไขอย่างไรบ้าง คำถาม มีวิธีการแก้ไขอย่างไรบ้าง

©2026 sa-ngob.com

ก็ฝึกหัดจิตของมัน แต่ที่เราพูดนี่ มันต้องใช้เวลา มันต้องใช้เวลา ต้องทุ่มเท แล้วต้องคอยรักษา แล้วต้องจิตใจแบบว่ามั่นคง เพราะอะไร เพราะเราคนปกติไปดูแลคนป่วย เดี๋ยวเราจะป่วยซะเอง มันป่วยแทนคนป่วย มันไปแบกรับภาระหมดไง

อันนี้ภาษาเรานะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เชื่อเรื่องเวรเรื่องกรรม เวลาใครที่ยังปกติสมบูรณ์แบบอยู่ดี เราก็มีบุญกุศลที่เรายังเป็นปกติสุขอยู่ แต่ถ้าวันใดนะ ผลกระทบขึ้นมาจนทำให้จิตใจเราแปรปรวนไปนะ เวลากรรมมันให้ผลไง

ฉะนั้น เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือว่าครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรมๆ ท่านให้เชื่อกรรม เชื่อเรื่องเวรเรื่องกรรม กรรมดี กรรมชั่ว แล้วเราพยายามสร้างคุณงามความดี

แล้วเวลาสร้างคุณงามความดี มันมีผลตอบกลับมาหาเราเยอะมาก

เป็นคนดีทั้งครอบครัวเลย ทำไมเป็นอย่างนี้ ทำไมเป็นอย่างนี้

กรรมเก่า กรรมใหม่ แล้วกรรมเก่า กรรมใหม่ จะตอบอย่างไรล่ะ อย่างนี้ต้องหลวงปู่ตื้อหลวงปู่ตื้อท่านพูดเลย ใครชอบถามเรื่องอดีต มาเลย ยิ่งพันๆ ปียิ่งดีใหญ่

หลวงปู่ตื้อท่านเทศน์ไว้เอง ไอ้ใครชอบเรื่องเวรเรื่องกรรม แล้วจะมาถามเรื่องอดีตชาติมาถามได้เลย ยิ่งพันๆ ปีไปนะ สองสามพันปียิ่งดี ถามได้เลย

ท่านพูดประจำ หลวงปู่ตื้อ เพราะอะไร เพราะไม่มีใครรู้ใครเห็นหรอก แล้วมันจะพูดแต่เป็นวรรคเป็นเวรของแต่ละบุคคล

แต่ถ้าเป็นหลวงปู่ตื้อ เป็นครูบาอาจารย์ท่านเป็นของจริงนะ ท่านรู้ท่านเห็นของท่านมา แล้วท่านรู้ท่านเห็นเป็นข้อเท็จจริง แล้วท่านเก็บไว้ในใจของท่าน

ถ้ามันเป็นประโยชน์ เวลาท่านเทศนาว่าการจะเป็นประโยชน์มาก แต่คนฟังฟังไม่ได้ เพราะหลวงตาพระมหาบัวท่านบอกว่า หลวงปู่ตื้อ หลวงปู่จวน ท่านเทศน์ธรรมแท้ๆ

ธรรมแท้ๆ ก็ต้นเหตุไง ต้นเหตุแห่งเวรแห่งกรรม มันจะมีอะไรมากไปกว่ากามราคะต้นเหตุแห่งเวรแห่งกรรม ต้นเหตุแห่งการยึดมั่นถือมั่น มาจากมันทั้งสิ้น

ฉะนั้น วิธีการแก้ไขรักษา ฉะนั้น พระพุทธศาสนามีความเห็นอย่างไร

©2026 sa-ngob.com

เราจะบอกว่า พระพุทธศาสนาไม่มีความเห็นเจาะจงเฉพาะอย่างนี้ ถ้าพระพุทธศาสนามีความเห็นเฉพาะเจาะจงแบบนี้ แล้วเจาะจงแบบว่านี่โรคอะไร แล้วมีแก้ไขอย่างไร แล้วความรู้สึกของคนมันอ่อนไหวมาก มันไปร้อยแปด แล้วพระพุทธศาสนาก็ต้องตามไปทุกเรื่อง

พระพุทธศาสนา อวิชฺชาปจฺจยา สงฺขารา เลย อวิชชาคือความไม่รู้ในใจนั้นเป็นโรคอย่างยิ่ง เป็นโรคของต้นขั้วของโลกทั้งหมด อวิชชา เจ้าวัฏจักร พญามารที่ควบคุมหัวใจของสัตว์โลกนั้นคือโรคกิเลส โรคที่เป็นเจ้าวัฏจักร โรคที่ควบคุมโรคทั้งหมด แล้วถ้าศาสนาว่า ว่าอย่างนี้

แล้วจะไปเจาะจงว่าอย่างนั้นๆ

ไอ้นี่มันจะถามเรื่องกรรม ทำไมทำเวรทำกรรมสิ่งใดมาถึงได้มาเจอแบบนี้ โอ้โฮ! ร้อยแปดนะ แล้วกรรม ตอนนี้ทางจิตวิทยาเขาบอกได้หมดเลย พ่อแม่รังแกฉันๆ พ่อแม่จะปั้นให้ลูกได้ดั่งใจตัวเอง นั่นเกิดความกดดันลูกๆ ทั้งสิ้น แล้วถ้าพ่อแม่ให้ลูกตามใจตัวเลย ลูกมันก็จะเล่นขนมครกอย่างเดียว มันไม่ไปไหนเลย พ่อแม่ก็ต้องมีกฎมีเกณฑ์ แต่มันต้องมีความสมบูรณ์ของมัน

นี่พูดถึงว่า วิธีการแก้ไข จะแก้ไขอย่างใด

แก้ไขก็ทำให้จิตกลับมาเป็นปกติ แล้วถ้ามันมีอาการแบบนั้น นั่นก็คืออาการ คือปลายเหตุ ต้นเหตุคือโรคภัยไข้เจ็บในใจ

ปลายเหตุไง แล้วจะไปแก้ปลายเหตุ ปลายเหตุก็ปัจจัยเครื่องอาศัย เครื่องดำรงชีพ

ต้นเหตุ ต้นเหตุก็กายกับใจ แล้วแก้ไขกันที่นี่ กลับมาเป็นปกติสุข นี่แก้ไขโดยพระพุทธศาสนา

ถ้าจะแก้ไขโดยโลกก็ไปหาหมอ ต้องไปหาหมอ เดี๋ยวนี้ทางการแพทย์มันเจริญไง หมอไปหาหมอ หมอวินิจฉัยเดี๋ยวเดียวเขาให้ยาแล้ว แล้วเราก็ต้องควบคุมดูแล อย่าให้เขาดื้อไม่ยอมกินยา

ส่วนใหญ่แล้วคนป่วยจะไม่ค่อยยอมกินยา เพราะกินยาแล้วมันกดทับ มันกดประสาทเพื่อกลับมาให้เป็นปกติ เพราะมันการฟื้นฟูไง แต่คนไข้มันไม่ค่อยยอม คนไข้มันอยากจะโล่งโปร่งโถง ไม่อยากมีอะไรอึดอัด มันไม่ยอมกิน

มันเป็นเรื่องเวรเรื่องกรรมนะ เวลากรรมมันให้ผลมันเป็นแบบนี้

เวลากรรมให้ผล เราบอกเลยนะ กรรมให้ผล เราไม่สนใจ เรื่องกรรมไม่เกี่ยวอะไรกับเรา

©2026 sa-ngob.com

แต่เวลามันให้ผลนะ ให้ผลข้างเคียง ให้ผลกับลูกหลาน ให้ผลกับตัวเอง ให้ผลกับคนนั้น เจ็บไข้ได้ป่วยเอง ให้ผลกับคนนั้นเป็นความทุกข์ไง เวลากรรมมันให้ผล เอวัง

©2026 sa-ngob.com